

СПОРАЗУМЕНИЕ

между

**Правителството на Република България
и
Правителството на Република Македония
за
гранично - полицейско сътрудничество**

Правителството на Република България и Правителството на Република Македония, наричани по нататък в това Споразумение “Договарящи страни”,

В стремежа си да доразвият и задълбочат двустранните отношения в духа на Споразумението между правителството на Република България и правителството на Република Македония за сътрудничество в борбата срещу тероризма, организираната престъпност, незаконния трафик на наркотични вещества и прекурсори, незаконната миграция и други тежки престъпления, подписано в Скопие на 26 февруари 2002 г.,

С оглед стремежа на Договарящите страни да участват активно в процеса на сътрудничество в Европа,

С убеждението, че едно тясно гранично полицейско сътрудничество между Договарящите страни е от голямо значение,

С желание да противодействат ефективно на трансграничната престъпност и нелегалната миграция чрез взаимно съгласуване на планове и мерки,

В усилието си при засилени действия по наблюдението и контрола да улеснят трансграничното движение,

се договориха за следното:

Раздел I ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 1

За целите на това Споразумение Договарящите страни ще използват следните дефиниции:

- “трафик на хора” е набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването и приемането на хора, чрез използване на заплаха или сила, или друга форма на принуда, отвлечане, измама или въвеждане на лицето в заблуждение, злоупотреба с власт или използване на състояние на зависимост, или чрез даване или получаване на пари или други облаги, за да се получи съгласието на лице, което упражнява контрол над друго лице, с цел експлоатация. Експлоатацията включва като минимум използването на чуждо проституиране или други форми на сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, робство или принудително подчинение, или за отнемане на телесни органи. Съгласието на жертвата на трафик на хора да бъде експлоатирана е ирелевантно, ако някой от посочените по-горе способности е използван.

- “контрабанда на хора” е осигуряването, с цел получаване на пряка или непряка парична или друга материална облага, на незаконното влизане на лице в една от Договарящите страни, на която то не е гражданин и в която не притежава право на пребиваване.

- “незаконно влизане” е преминаването на границата в нарушение на нормативните разпоредби за законно влизане на територията на една от Договарящите страни.

- “фалшив документ за задгранично пътуване или за самоличност” е всеки един документ за задгранично пътуване или за самоличност:

а) който е бил съставен или по какъвто и да било начин преправен от лице, различно от лицата или ведомствата, законово упълномощени да го съставят или издават от името на съответната държава, или

б) който е бил неправилно издаден или получен чрез измама, подкуп, принуда или друг незаконен начин, или

в) който е използван от лице, различно от това, на което е издаден.

Член 2

(1) Съобразно разпоредбите в националното си законодателство, компетентните органи на Договарящите страни си взаимодействат с цел борба с трансграничната престъпност, както и с цел осигуряване на наблюдението и контрола на общата държавна граница. Компетентните органи на Договарящите страни осъществяват сътрудничество, взаимна и постоянна обмяна на данни и информация относно престъпления, свързани с нарушения на общата им граница и граничния режим, и по-специално в следните области:

1. борба с нелегалната миграция и свързани с нея престъпления и нарушения:

- а) незаконно преминаване на границата;
- б) незаконни дейности, свързани с организиране на канали за контрабанда на хора и трафик на хора;
- в) престъпления, свързани с фалшиви документи за задгранично пътуване или за самоличност.

2. престъпления с повишена степен на обществена опасност, свързани със сигурността и обществения ред при преминаване на държавната граница и по-специално незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества, прекурсори, както и с оръжие и/или съставни части, боеприпаси, взривни, отровни и радиоактивни вещества;

3. престъпления и нарушения, свързани с иззети моторни превозни средства, разкрити на държавната граница;

4. оперативно-издирвателни дейности в полза на наблюдението и контрола на държавната граница;

5. борба с корупцията.

(2) Компетентните органи на Договарящите страни осъществяват обмен на информация, която се отнася до натрупан опит в случаите на разкриване и разследване на други нарушения по държавната граница.

(3) Сътрудничеството се осъществява в съответствие с разпоредбите в националното законодателство на Договарящите страни.

Член 3

Компетентни органи за приложение на това Споразумение са:

1. За Република България:

- Министерство на вътрешните работи - Национална служба "Полиция",
Главна дирекция "Гранична полиция";

2. За Република Македония:

- Министерство на вътрешните работи, Бюро за обществена сигурност,
Сектор по гранични въпроси;

Раздел II

ФОРМИ И МЕТОДИ НА СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 4

В съответствие с националното си законодателство, компетентните органи на Договарящите страни обменят информация по пътя на:

1. предаване на информация относно престъпления и нарушения, свързани с граничния режим и посочените в чл. 2 форми на престъпност, относно техните извършители и съучастници, относно лица, които са заподозрени като извършители или съучастници в такива деяния, както и относно обстоятелствата за извършването им и предприетите мерки;
2. предаване на информация и обмен на опит относно появяващи се нови форми на престъпност; редовен обмен на информация с оглед анализ на оперативната обстановка на държавната гарница;
3. своевременно информиране за предстоящи операции или действия по държавната гарница;
4. предоставяне на информация относно борбата с корупцията сред личния състав;
5. предаване на информация относно евентуални заплахи за сигурността на общата граница, като придвижване към или по държавната граница на отделни лица или групи от хора;
6. размяна на информация и документация от научно-техническо естество;
7. взаимно предоставяне на специална литература при поискване;
8. взаимно информиране във връзка с правни норми и вътрешни разпоредби, които касаят предмета на това Споразумение, както и относно измененията в тях.

Член 5

- (1) Компетентните органи на Договарящите страни се информират взаимно за основните пунктове в борбата с трансграничната престъпност, както и за важните проекти в областта на наблюдението и контрола на границата, засягащи интереса на другата Договаряща страна. При изготвянето на конкретни планове, както и при прилагането на полицейски мерки се взима под внимание интереса на двете Договарящи страни по отношение на сигурността на общата граница.

- (2) Компетентните органи по чл. 3 извършват редовен обмен на информация относно ситуацията по предварително определени правила. Компетентните органи анализират поне веднъж годишно основните аспекти на състоянието на сигурността на общата граница. Компетентните органи извършват обмен на възможно най-еднородна информация за заплахи на общата държавна граница и за борбата с нелегалната миграция и престъпленията, свързани с нея.
- (3) За изпълнение целите на настоящето Споразумение, регионалните звена на компетентните органи по чл. 3 взаимно обменят само такава информация, която е от значение за съответния граничен район. Ограниченията за информационния обмен не важат в случай на непосредствена заплаха за сигурността на границите и обществения ред.
- (4) Обменът обхваща основно информация за миграционните потоци, техния размер, структура и целева ориентация, информация относно евентуалните миграционни маршрути и ползваните при незаконните преминавания транспортни средства, както и за организацията на действащите престъпни групи. В рамките на тази регулярна дейност ще се обменят доклади и анализи за конкретни случаи или периодични описания и анализи на ситуацията, които са от значение за двете Договарящи страни.
- (5) Кореспонденцията при взаимодействието се осъществява на официалните езици на Договарящите страни и на английски език.

Член 6

Договарящите страни предприемат необходимите мерки за подобряване на комуникацията между компетентните им органи за охрана на границата, чрез:

1. определяне на служители за връзка;
2. изпращане на експерти за краткосрочни посещения с цел обмяна на информация и опит, при отправена молба за това. Компетентните органи на приемащата Договаряща страна поемат разходите за транспорт на собствена територия, настаняване и храна на експертите;
3. взаимно предоставяне на информация относно важни телефонни и телефаксови номера, e-mail адреси, радиовръзки и др. на органите по чл. 3;

Член 7

Договарящите страни предприемат конкретни стъпки за подобряване на сътрудничеството между компетентните им органи, като:

1. определят структури за координиране на борбата срещу престъпността в зоната на общата граница;
2. чрез отделни споразумения създават контактни бюра на общата граница, като начина за тяхната работа се установява с правилник за дейността им;
3. изготвят съвместни анализи на ситуацията и планове за действие в граничните райони;
4. провеждат координирани действия от двете страни на общата граница;
5. съгласуват планове за наблюдение и контрол, както и извършването на дейности от смесени екипи;
6. създаване и определяне на смесени патрули.

Член 8

Компетентните органи на Договарящите страни взаимно се информират по спешност при природни бедствия, аварии или други тежки произшествия, като:

1. незабавно уведомяват другата страна за всички инциденти, които биха могли да имат трансгранично въздействие;
2. предприемат и координират мерки за премахване или ограничаване на трансграничното въздействие.

Член 9

Компетентните органи на Договарящите страни осъществяват сътрудничеството в областта на обучението, по-специално чрез:

1. обмяна на опит и информация относно методите за разкриване и разследване на престъпленията и нарушенията, посочени в чл. 2.;
2. провеждане на съвместни семинари и други форми за подготовка;
3. взаимно обучение на експерти в специализираните учебни центрове на Договарящите страни;

4. участие на наблюдатели в упражнения/учения.

Член 10

(1) Срещите на ръководителите на органите по чл. 3 или на упълномощените от тях лица се провеждат последователно на територията на Република България и на територията на Република Македония, най-малко един път годишно или колкото пъти ситуацията налага.

(2) При случаи, които не търпят отлагане, ръководителите на органите по чл. 3 могат да организират и срещи на границата.

Член 11

(1) С цел изпълнение на набеязаните задачи в настоящото Споразумение, компетентните органи на Договарящите страни създават Смесена комисия, състояща се от по един председател и по двама членове от всяка страна. Смесената комисия провежда годишни срещи и се консултира относно ефикасността на Споразумението, както и относно евентуални изменения и допълнения на отделни разпоредби.

(2) Смесената комисия създава смесени работни екипи, които ще се срещат и консултират за начина на действие относно разрешаване на появилите се проблеми по време на сътрудничеството и определят местата и начина на работата си. На срещите на смесените работни екипи могат да участват и представители на други органи.

(3) Смесената комисия може да вземе решение за създаване на допълнителни работни групи. Поводи за сформирането на работни групи могат да бъдат: тактическо координиране на действията по разкриване на канали за контрабанда и трафик на хора; обмен на информация; определяне на конкретни форми за практическо сътрудничество и въвеждането им в практика, и др. Когато е наложително, те могат да инициират срещи на високо ниво.

(4) Темите на смесените работни групи/екипи, персоналният им състав, датата на провеждане на срещите и дневния ред се съгласуват предварително от Смесената комисия.

(5) Направените разходи по пребиваването на работните групи/екипи се поемат от приемащата Договаряща страна, с изключение на пътните разходи до Република Македония или съответно до Република България и обратно.

(6) Резултатите от срещите се записват в протоколи, изготвени на официалните езици на Договарящите страни, а при необходимост – и на английски език.

Раздел III

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И ИНФОРМАЦИЯТА

Член 12

Взаимното предоставяне на лични данни между компетентните органи на Договарящите страни се извършва при спазване на националното законодателство, определените от изпращащия орган условия и следните принципи, които намират приложение както при автоматизирана, така и при неавтоматизирана обработка на данни:

1. Предоставените данни не бива да се използват без одобрение на изпращащия орган за други цели освен за целите, за които са предоставени.

2. Предоставените данни се унищожават, респ. коригират, когато:

а) се установи неверността на данните или

б) изпращащият компетентен орган уведоми, че данните са събрани или предоставени в противоречие на закона, или

в) данните не са необходими повече за изпълнение на задачата, за която са били предоставени, освен ако е налице изрично разрешение предоставените данни да се използват за други цели.

3. По молба на изпращащия орган, компетентният орган на Договарящата страна, който е получил данните, предоставя информация за тяхното използване.

4. Компетентният орган, който предоставя данните, гарантира верността, необходимостта и актуалността на изпратените данни. Ако се окаже, че са предоставени неверни или неточни данни, или данни, които не е трябвало да бъдат предоставяни, или правомерно предоставени данни съгласно законите на държавата на изпращащия или получаващия орган трябва да се унищожат на по-късен етап, органът, който ги получава или изпраща, бива незабавно информиран, за да унищожи или нанесе от своя страна съответните корекции съгласно т. 2.

5. Компетентният орган, който получава данните, е длъжен ефикасно да защити получените данни от нерагламентиран достъп, промени и разпространение.

6. В случай на нерегламентиран достъп или разпространение на предоставената информация, компетентният орган на получаващата Договаряща страна уведомява незабавно органа, предоставил информацията, за обстоятелствата, при които е настъпил нерегламентиран достъп или разпространение, както и за предприетите мерки за предотвратяване на подобни ситуации в бъдеще.

7. Органът, който предоставя и органът, който получава данните, се задължава да води на отчет предаването, получаването, коригирането или унищожаването на данните.

8. При предоставянето на данните, компетентният орган, който предоставя данните, информира в съответствие с националното си законодателство за срока за унищожаване на предоставените данни.

9. Лицето, за което трябва да бъдат или вече са били предоставени данни, получава по негова писмена молба информация за предоставените данни и за целта, за която ще бъдат използвани, при условие, че това е допустимо съгласно националното законодателство на Договарящите страни. В случай на подадена молба за достъп, коригиране или унищожаване на данни от страна на засегнатото лице, органът, който разполага с данните (получателят), взема предвид становището на предоставящия данните орган преди вземане на решението по тази молба.

10. Компетентен орган, до който е подадена молба за предоставяне на информация от гражданин на другата Договаряща страна, е длъжен незабавно да информира за това компетентния орган на другата Договаряща страна преди да предостави такава информация.

11. Данни могат да бъдат предоставени на трета страна само с писменото съгласие на Договарящата страна, която ги е предоставила.

12. Данни може да не бъдат предоставени, ако по този начин би се застрашила националната сигурност или обществения ред.

13. Договарящите страни се задължават да предприемат всички необходими мерки в съответствие с националното си законодателство за недопускане причиняването на вреди на трети лица във връзка с изпращането, получаването и използването на данни, както и за отстраняване на причините, довели до евентуални неблагоприятни последици от тази дейност.

Раздел IV ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13

(1) Настоящото Споразумение не засяга правата и задълженията на Договарящите страни, произтичащи от други международни договори, по които те са страни.

(2) Различията в тълкуването при прилагането на това Споразумение се решават от Смесената комисия. Въпросите, по които Смесената комисия не може да постигне съгласие, се решават по дипломатически път.

Член 14

Всяка от Договарящите страни може временно, изцяло или частично, да откаже съдействие, ако прецени, че ще се застраши националната ѝ сигурност или други важни обществени интереси, или ако това противоречи на националното ѝ законодателство. Другата Договаряща страна се уведомява своевременно в писмена форма за това като се посочват накратко мотивите, които обуславят отказа.

Член 15

(1) Това Споразумение влиза в сила след изтичане на 30 дни от датата на получаване на последната от нотите, с които Договарящите страни взаимно се уведомяват за изпълнението на вътрешноправните процедури, необходими за влизането му в сила.

(2) Това Споразумение може да бъде изменяно или допълвано по всяко време по взаимно писмено съгласие на Договарящите страни. Измененията и допълненията влизат в сила по реда на ал.1.

(3) Това Споразумение може да бъде прекратено от всяка от Договарящите страни. В случай на отказ от Споразумението, то престава да действа 6 месеца след датата, на която една от Договарящите страни е уведомила писмено по дипломатически път другата Договаряща страна за прекратяване на действието му.

Член 16

Това Споразумение се сключва за срок от пет години и автоматически се продължава за периоди от по пет години, ако нито една от Договарящите

страни шест месеца преди изтичане на срока на действие на това Споразумение не уведоми другата Договаряща страна за намерението си да прекрати неговото действие.

Подписано в Скопие на 3 юни 2006 г. в два оригинални екземпляра, всеки от които на официалните езици на двете страни - български език според Конституцията на Република България и македонски език според Конституцията на Република Македония, и на английски език, като всички тези текстове са с еднаква сила. В случай на различия при тълкуването на разпоредбите на това Споразумение, предимство ще има текстът на английски език.

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЯ**